

YEREL YÖNETİMLER DÜZEYİNDE İNANÇLARARASI DİYALOG İÇİN 12 İLKE

The Congress

Le Congrès

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

YEREL DÜZEYDE DİNLERLE İLGİLİ DURUMU ANLAMA VE BİLGİ EDİNME

01 Yerel yönetimler **bireysel ve kolektif kimliklerin oluşturulmasında** dinin giderek artan rolünü, dinin sosyalleşme, sosyal temsil ve yurttaşlarının dünya görüşü üzerindeki etkisini dikkate almalıdırlar. Din, kuşaktan kuşağa aktarılan bir inanç sisteminin ve bir geleneğe olan sadakatini ifade eder. Din, insanların düşünce tarzının şekillenmesine yardımcı olduğu gibi, insanların değerlerini ve davranış kurallarını belirler.

02 Yerel yönetimler yerel dini grupların göreceli büyüklüğü ve nasıl örgütlendiği konusunda sağlam bir **bilgiye** sahip olmalıdırlar. Yerel yönetimler aynı zamanda sağladıkları öğretim, eğitim ve sundukları hizmetler sayesinde yerel dini kuruluşların faaliyetlerinin halka gerçek bir fayda sağladığının bilincinde olduklarını göstermelidirler. Bu kuruluşlar üyelerine bir anlam duygusu sunup sosyal ilişkilerin oluşturulmasına yardımcı olduklarından yerel topluma katılımları tamdır.

Etnik ve/veya dini azınlıkların yeri ve rolü hakkındaki farkındalığa, bir başka farkındalığın da eşlik etmesi yararlı olabilir. Bu da, yereldeki güç kaldırıcıları üzerinde genellikle bir tür yarı-tekele sahip olan **çoğunluğun** uyguladığı saklı gücün mevcudiyetine ilişkin farkındalıktır. Bu tür bir yaklaşım azınlıkların, yanlış olduğunu bile bile kendilerini savunma konumuna itilmelerinin önüne geçilmesine yardımcı olacaktır. Toplumla karşı açık bir tavır içinde olma bağlamında, kültürel değerlerin bir sonraki kuşağa aktarılmasına yardımcı olan ailelerin ve bilhassa da annelerin oynadığı rol üzerinde özellikle durulacaktır.

03 Dini kuruluşlar homojen oluşumlar olarak değil, kendileri de zaman zaman **birbiriyle çelişen görüşlere** maruz kalan kuruluşlar olarak görülmelidirler. O nedenle, yerel yönetimlerin bu kuruluşlardaki hangi muhataplarının diyaloga açık olup aynı zamanda kendi topluluklarını etkileyebilecek konumda oldukları konusu hem şimdi hem de ilerisi için çok önemlidir.

DİYALOGA KATILANLAR ARASINDA KARŞILIKLI ANLAYIŞI YAYGINLAŞTIRMA

04 Yerel yönetimler kültürel benzerlikleri **ve** farklılıkları gözlemleyerek, hayata bakışları yerel adetler ve uygulamalarla farklılık ve aykırılık gösterenleri anlayarak ve bu bilgileri paylaşım yaparak **diğer kültürleri keşfetme** sürecine katkıda bulunmalıdır. Yerel yönetimler bunu çok çeşitli bir dini bilgiler yelpazesinin öğretilmesini teşvik ederek ve dini uygulamaları değil, kültürel bilgileri geliştirme amacıyla yapabilirler. Hem okulda hem de sivil toplumun dini çalışma merkezlerinde sağlanan bu eğitim, daha fazla açıklık sağlanması ve bilgi arayışı açılarından önemli bir unsur olacaktır. Ötekine açık olmak insanda kendi inancını veya kendi kişisel ve toplumsal değerlerini daha iyi anlama arzusunu uyandırarak, daha fazla kültürel farkındalık üzerinden radikalleşme riskinin azaltılmasına yardımcı olabilecektir. Bu girişime, kadınlar ve erkekler arasında eşitliğe yönelik koşulları yaratma ve bunların ortaya çıkmasını temin etme arzusu kılavuzluk edecektir.

05 Yerel yönetimler karşılıklı bilgilenmeyi ve yüz yüze karşılıklı teması geliştirecek ve güvensizlik ve hatta korku duygularını azaltacak **uygun anları** belirlemelidirler. Burada amaç, bilgisizlikten bilgiye, bilgiden karşılıklı anlayışa ve karşılıklı anlayıştan da karşılıklı güvene doğru istikrarlı ve kademeli bir ilerleme olmalıdır. Bununla ilgili faaliyetler arasında farklı ibadet yerlerine yapılacak ziyaretler veya her yıl tekrarlanacak bir kültürlerarası veya inançlararası forum veya festival sayılabilir. Bunun yanı sıra çok taraflı görüş alışverişinin odak noktası olarak bir kültürlerarası ve inançlararası ilişkiler kurumu veya konseyi de oluşturulabilir.

ORTAKLIKLAR OLUŞTURMA

06 Yerel yönetimler dini faaliyetler konusunda en **ön saflarda** yer almaktadırlar ve onların sahadaki varlığı, tüm ilgili taraflara aşinalıkları ve yenilikçilik kapasiteleri, bu alanda yerel yönetimlere tamamen **meşru** bir önderlik rolü vermektedir. Yapacakları görüşmeler ve faaliyetlerde yerel yönetimler, açık ve yenilikçi olma ve deneyden kaçınmama kaygısıyla hareket etmelidir.

07 **Bazı koşulların en baştan yerine gelmesi halinde** yerel yönetimlerin diyalogu yaygınlaştırma ve ortaklıklar oluşturmadaki rolü uzun dönemde daha etkili ve geçerli olacaktır. Bu koşullar şunlardır:

- ▶ yasal olana saygı;
- ▶ kadınlarla erkekler arasında eşitliğin yaygınlaştırılması;
- ▶ dini açıdan tarafsızlık ve ayrımcı olmamak;
- ▶ tüm faaliyetlerde saydamlık.

08 Yerel yönetimler inançlar arası diyalogun oluşumunda doğrudan rol almamalıdır. Hizmette yerellik (subsidiarite) ve dini özerklik ilkeleri böyle bir diyalogun resmi destekçiliğini veya örgütlenmesini üstlenmelerine engel olmalıdır. Buradaki resmi tavır **ilgisiz kalmamak** ve **müdahale etmemek** temelinde olmalıdır. Yerel yönetimlerin bu süreçteki rolü esas itibarıyla, sınırları net bir biçimde belirlenmiş ve üzerinde mutabakata varılmış bir yön gösterici, aracı ve gerektiğinde düzenleyici rolü olmalıdır. Yerel yönetimler açısından, yani dikkatli bir tarafsızlık açısından bakıldığında, inançlararası diyalog esasında inançtan ziyade akla, inanıştan ziyade bilgiye dayalıdır.

09 Yerel yönetimler, çoğulculuğun demokratik bir şekilde yönetilmesine olumlu yaklaşmak ve karşısındakini kabul ve karşılıklı güven kavramlarını vurgulamak suretiyle, dinlerin bir sorun olarak değil, bir kaynak olarak görülmelerini sağlayabilirler. Yerel yönetimler faaliyetlerini iki hedefe göre düzenlemelidirler: yerel dini gruplar için daha **tutarlı bir örgütlenme** yapısı ve **sosyal birlik ve bütünlüğün** güçlendirilmesi. Diyaloga katılan kurum ve ortaklar kendilerine biçilen belirli rollerin dışına çıkmamalı ve diyalogu her şeyden önce teşvik edilmesi gereken bir ortak değer olarak görmelidirler.

10 İbadet yerlerinin inşası veya yönetilmesi gibi faaliyetler denge ve uyumu teşvik edecek şekilde tasarlanmalı ve gettolaşmayı değil, daha fazla açıklığı teşvik etmelidir. Bu da **inançlararası** bir yaklaşımın giderek çok inançlı bir yaklaşıma nazaran öncelik kazanmasının gerekli olduğu anlamına gelmektedir. Yerel yönetim faaliyetlerine rehberlik edecek olan anlayış, pek çok çehresi olan bir yaradana ortak bir inanış kaygısı olmalıdır.

11 Yerel yönetimlerin dini çeşitlilik ve inanç içi diyaloga gösterdikleri ilgi yereldeki sosyal politikalara, sporla, eğitimle, şehir planlamasıyla ve kültürle ilgili politikalara ve yerel derneklerle ilişkilerine yansıtılmalı, böylece tüm alanları **çaprazlama kesen bir boyut** kazanmalıdır. Böylece bu ilgi sadece belirli bir bölgeyle sınırlı kalmayıp, tüm faaliyet alanlarını etkilemeli ve bilgilendirmelidir. İlgili tüm tarafların birbirini dinleme arzusunda olmaları halinde Kanadalıların “**makul uzlaştırma**” formülünü gerçekleştirmek mümkün olacaktır. Bunun anlamı, dini gruplara dini inançları ifade etme konusunda azami fırsatı, diğer temel haklarla çalışmemeşi koşuluyla vermektir.

DEĞERLENDİRME

12 Yerel yönetimler, yerel dini kuruluşlarla istişarede bulunarak, kültürlerarası ve inançlararası diyalogun etkililiğini değerlendirirken hangi kıstas ve göstergeleri kullanmaları gerektiğini önceden belirlemelidirler. Bunlar arasında bizzat kendi uzmanlıklarının geliştirilmesi, inançlararası fikir alışverişinde bulunmaya yönelik ağların veya eğitim ve bilgilendirme merkezlerinin kurulması yer alabilir. Yerel yönetimler aynı zamanda kendi özel yaklaşımlarını geliştirmek için, farklı düzenlemeleleri karşılaştırmak ve değerlendirmek maksadıyla, diğer yerel yönetimlerin temsilcileriyle de temas kurmalıdırlar.

Avrupa Konseyi'nin Yerel Yönetimler Kongresi açısından kültürler ve inançlararası diyalog, yerel yönetimleri oluşturan toplumlar arasındaki diyalogu geliştirmek için belirleyici bir öğedir.

Kültürler ve inançlararası diyalog, hoşgörüsüzlük ve radikalleşmeyle mücadelede ve karşılıklı saygı içinde birarada yaşama anlayışının güçlendirilmesinde etkin bir araçtır.

Kongre bu konuyla ilgili çalışmalarına 2006 ve 2010 yıllarında Fransa'nın Montchanin kentinde düzenlediği iki konferansla başlamıştır. Bu toplantılarda özellikle iyi uygulamaların paylaşılmasında yerel yönetimlerin inançlararası diyalogdaki rolü, laiklik ilkeleri, dini eğitim pratikleri, din adamlarının eğitimi ve ibadet yerlerine mali destek sağlanması gibi konular, yerel yöneticiler ve akademisyenler ile uluslararası ve dini kuruluşların temsilcileri arasında tartışılmıştır. Bu 12 ilke, Avrupa Konseyi'nin "Eşit onurla birlikte yaşama" başlıklı, kültürler ve inançlararası diyaloga ilgili Beyaz Kitabı'nda ortaya konan fikirleri tamamlayıcı niteliktedir.

www.coe.int/congress-intercultural
congress.intercultural@coe.int

Baskı: Mart 2016

TUR

www.coe.int

Avrupa Konseyi, Avrupa kıtasının önde gelen insan hakları kurumudur. Konseyin 47 üye devletinden 28'i Avrupa Birliği'nin de üyesidir. Yerel ve Bölgesel Yönetimler Kongresi bir Avrupa Konseyi kurumu olup, Avrupa Konseyi'nin 47 üye devletinde yerel demokrasiyi güçlendiren yerel ve bölgesel yönetimleri temsil eder. Yerel Yönetimler Meclisi ve Bölgeler Meclisi olmak üzere iki meclis ve üç komisyondan oluşan Kongre, 200000'i aşkın Avrupa belediye ve bölgesini temsil eden 648 seçilmiş yöneticiyi biraraya getirir.

The Congress

Le Congrès

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE